1840. Zaturdag 12 December. No. 150.

VLISSINGSCHE COURANT.

De hoop op het behoud van den Vrede.

Deze hoop, welke gewis die zijn moet van ieder' weldenkende, welke aan rustigen, ordelijken voortgang der volken in beschaving, in de ontwikkeling hunner nijverheid, in materiële welvaart de voorkeur geeft boven de vernielende werktuigen des oorlogs en het met menschenbloed drenken der landen, door verlichte christen-volken bewoond en bezeten.

Een, hoewel gewijzigd, nogtans in vredelievenden toon gesteld adres is door de Fransche Kamer der Gedeputeerden met eene groote meerderheid aangenomen.

Mehemed-Ali heeft zich, luidens de berigten, onderworpen aan de voorwaarden, hem door de verbonden mogendheden opgelegd.

De heer Guizot zal, naar men zegt, als minister aftreden en als gezant bij het Britsche hof zijne talenten gaan toewijden aan het herstel der gestoorde overeenstemming tusschen de vijf magtigste constitutionele staten van Europa.

De Fransche regering neemt krachtdadige maatregelen, tegen het zich te veel mengen der bevolkingen in de plegtigheden, welke met de overbrenging der asch van den grooten veldheer zullen moeten gepaard gaan. Zij wil, den krijgsroem van Frankrijk huldigende, tevens met eenen magtigen arm de uitbarsting van heerschzucht en krijgszucht onderdrukken, welke de rust van Frankrijk, den vrede van Europa zoude kunnen in de waagschaal stellen.

Voor dit alles is Europa dank verschuldigd aan het bezadigde gedeelte der Fransche natie, aan de geestkracht en den helderen blik van Koning Lodewijk Philips.

Ook de vrienden der ware vrijheid, der echt constitutionele beginselen zijn hun dien dank verschuldigd, want de wenschen der *legitimisten* leeren het ons: men verwachtte als gevolg van den oorlog, omverwerping der tegenwoordige dynastie, terugkeer van den oudsten tak der Bourbons, op den troon van Frankrijk, beperking, dien ten gevolge, der constitutionele vrijheden in Frankrijk, ja in geheel Europa; onderwerping der volken, zooveel mogelijk, aan het oude vermolmde slavenjuk, bij gebrek aan den steun, de bescherming, den voorgang van eene groote, magtige, om hare krijgsdeugden ontziene en gevreesde natie.

Eene gewigtige vraag moet zich thans opdoen bij een ieder, die over den staatkundigen toestand van ons werelddeel nadenkt: zullen de regeringen haar voordeel doen met deze gelukkige afwending van het haar bedreigd hebbende gevaar, met het welligt onwaardeerbare uitstel, dat haar is verleend? Zullen zij, ieder in den haren, het nog met moeite behouden tijdperk van rust nu gaan aanwenden, om aan de behoeften der volken en der bij deze bereikte hoogte van beschaving te gemoet te komen; om de nationale instellingen te herzien en te verbeteren, en de ondubbelzinnige bewijzen te geven, dat *zy zelve* op eene regelmatige wijze den maatschappelijken en staatkundigen vooruitgang harer onderdanen willen helpen bevorderen; — niet den terugtred naar middeleeuwsche verdrukking en slavernij beoogen?

Zoo ja, dan zal er voor Europa rust en heil voor de toekomst mogelijk zijn. Zoo neen, zoo het voorbijdrijven van het staatkundige onweder der regeringen veeleer aanmoedigt en sterkt, om het bestaande te handhaven zoo als het is, of wel de banden, in welke de volken bekneld zijn, nog vaster toe te halen, — dan lijdt het geen twijfel, of het verkregene uitstel zal slechts kortstondig kunnen zijn, en wordt Europa met elken dag rijper voor eenen strijd om beginselen, op leven en dood, voor bloedige opstanden, voor den heilloosten burgerkrijg, — welke, na algemeene verwoesting en vernieling, na het uitwoeden der wraakzucht, moet eindigen in de omverwerping der troonen of de volstrekte slavernij der volken. De toestand van het ongelukkige Spanje, gedurende de laatste jaren, zal dan hoogst waarschijnlijk slechts een flaauw schaduwbeeld leveren van hetgeen wij in geheel Europa zullen zien plaats vinden.

Wilden toch de Mogendheden maar eens inzien, niet maar alleen, in welk gevaar zij hun eigen lot en de veiligheid hunner troonen plaatsen, door aan den geest des tijds en de behoeften en verlangens hunner onderdanen halstarrig het hoofd te bieden; maar ook, wat zij zouden bereiken, wanneer zij door de kracht der wapenen over den geest des tijds zegevierden, en de vrijheid geketend aan den voet hunner troonen zouden doen nederknielen. Helaas! de vruchten zouden hoogst wrang en bitter zijn! Duizenden hunner onderdanen geslagt en verdelgd voor eene zaak, welke zij noch voor den opperbestuurder der volken, noch voor hun eigen geweten, noch voor de onverbiddelijke geschiedenis zouden kunnen verdedigen of regtvaardigen.

De schatkisten uitgeput, de toekomst hunner onderdanen met schulden bezwaard, de materiele welvaart in de hartader aangetast, dood, rouw, uitputting, verarming en ellende allerwege, waar het oog zich keeren of wenden zou. Eindelijk de onbeperkte heerschappij niet meer over zelfstandige, vrij denkende en handelende in beschaving en kennis vooruitstrevende menschen, — maar over eenen in ketenen geklonken, ontmoedigde, ontevredene, knarsentandende slavenhoop. Heerlijke overwinning voorwaar, welke nogtans voor elk' Vorst, uit wiens borst niet alle gevoel van menschelijkheid verdwenen is, — een gruwel zijn moet.

En dan nog, hoelang zou zij duren die rust, aan die van het graf gelijk? Is het mogelijk zich voor te stellen, dat de kiemen en zaden, door verlichting en beschaving in alle landen van Europa verspreid en gestrooid, de zucht naar eene redelijke vrijheid, den afkeer van alle dwingelandij en verdrukking, door de kracht der baijonetten zouden kunnen worden uitgeroeid en vernietigd? — Onmogelijk!

Vrees dus, onophoudelijke vrees, zou de Monarchen op hunne troonen bekneld houden. In ieder onderdaan zouden zij meenen eenen vijand, eenen Brutus te zien, gereed om hen, ter bevrijding van hun vaderland, het staal in de borst te stooten. Gestadige zorg, bestendige waakzaamheid, ter verijdeling of voorkoming van aanslagen, ter herovering der verlorene regten en vrijheden, onophoudelijke, bloedige straf- en wraakoefeningen zouden er noodig zijn, en de stemmen der herwijkende slagtoffers zouden eenen vreesselijken nagalm achterlaten in de met wanhoop vervulde harten hunner in kluisters geklonkene landgenooten.

Is dit het geluk, de toestand, welke door de gekroonde hoofden van Europa beoogd wordt? — Zoo ja, dan zal de eeuwige regtvaardigheid niet gedoogen, dat zij hun doel bereiken. Zij zullen *dan* vernederd worden.

Zoo neen, dat zij dan de middelen te baat nemen, om tot het tegenovergestelde doel te geraken. Dat zij in tijds, met voorzigtigheid en lettende op de wezenlijke behoeften, op den graad van verlichting en beschaving hunner onderdanen, op den geest des tijds aan deze te gemoet komen, en daardoor de gevoelens van ontevredenheid voor die der erkentelijkheid doen plaats maken. Dit zal hun kracht geven tegen dezulken, welke hunnen tijd vooruitloopen, hunne idealen willen zien verwezenlijkt, er vruchten willen oogsten van eenen grond, niet vooraf behoorlijk bearbeid en tot het voortbrengen dier vruchten bekwaam gemaakt.

Dit is de weg tot *hun* geluk, tot *hunne* rust en tot die hunner volken. Een andere weg is er niet. Frankrijk, het zoo ligt ontvlambare Frankrijk is naijverig op den roem', aan het hoofd te staan der Europesche beschaving, op dien', van ook voor andere natien den weg te openen tot maatschappelijken en staatkundigen vooruitgang.

Frankrijk bezit in alle landen vurige aanhangelingen, aanhangelingen aan dit stelsel van vooruitgang, en het kent en doorgrondt de behoeften, de wenschen, den toestand en de stemming der volken, die het omringen.

Geen zekerder middel, om het terug te houden van eene oorlog om beginselen, dan de omringende volken vrede in doen hebben met hunne Instellingen, met hunne regeringen. Geen zekerder middel om hen zulk eenen oorlog te doen ondernemen, en daartoe aan te moedigen, dan de gevoelens van misnoegen en ontevredenheid bij die volken te laten bestaan, wegens het voortdurend gemis aan hetgeen zij behoeven en waarop zij billijke aanspraak maken.

Mogten deze wenken ook van eenige invloed zijn op de regering van *Nederland*, welke nog zoo veel te verrigten heeft ter bevordering, ook in *dat* land, van tevredenheid, eensgezindheid nationale kracht!

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN.

Brengen bij deze ter kennis van de Belanghebbenden, dat bij hen is ingekomen, en op heden ter invordering aan den Heer Ontvanger der Directie Belastingen alhier is verzonden, het door Zijne Excellencie den Heere Staatsraad Gouverneur dezer Provincie op den 20 November ll., voor deze Stad executoir verklaarde suppletoire kohier der Personele Belasting over het 2e kwartaal dezes jaars, en noodigen de daarop voorkomende Belastingschuldigen uit, om hetgeen waarvoor zij bij opgemeld Kohier zijn aangeslagen, binnen de bij de Wet bepaalde termijnen in handen van voornoemden Ontvanger te voldoen.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Stads-Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 2. December 1840.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME.
Ter Ordonnantie van hun Edel Achtbare,
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 8. December. Men wil van goederhand onderrigt zijn, dat het Z. M. den Koning zou hebben behaagd Zijne Exc. den Minister van Staat baron *van der Capellen* te benoemen tot Minister plenipotentiaris aan het Hof van Frankrijk.

Gisteren avond heeft het gala-bal, hetwelk door Z. M., bij gelegenheid van Hoogstdeszelfs geboortedag, gegeven werd, op het paleis in het Noordeinde plaats gehad, waarop tusschen de 700 en 800 personen genoodigd waren. Het was zeer luisterrijk en werd bijgewoond door de leden van het Corps Diplomatiek, 's Konings Ministers, de leden van den Raad van State van de beide Kamers, vele aanzienlijke Rijks ambtenaren, de leden van den Stedelijken Raad, de Commandanten van de beide eerewachten en vele andere personen. Tot laat in den nacht heeft het bal geduurd.

— De Regering heeft thans geantwoord op de bedenkingen, welke in de Afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal gemaakt zijn ten aanzien van de ontwerpen van wet betrekkelijk de staatsbegrooting van uitgaven voor 1841. Zij vangt aan met te verklaren, dat zij van de billijkheid en de vaderlandsliefde der leden te zeer overtuigd is, om zich niet verzekerd te houden, dat deze, met het oog op de bestaande omstandigheden, op de moeijelijkheden, die, na al het gebeurde, het openleggen van den staat der geldmiddelen moest veroorzaken, en op de gewigtige veranderingen, die onlangs zijn voorgevallen, in de begrooting over 1841, zoodanig als die voorgedragen is, zouden hebben kunnen berusten, des noods onder voorbehoud, dat de aanneming daarvan als geen blijk van goedkeuring, noch omtrent hare hoegrootheid, noch omtrent de onderdeelen, noch eindelijk omtrent den vorm, zou worden aangemerkt. De voorgedragen begrooting toch levert in zich reeds talrijke blijken op van de geneigheid der Regering, om aan alle billijke verlangens toe te geven, en het dadelijk daarop brengen van zoo vele onderwerpen, als waaromtrent zulks verlangd is, mag als een bewijs hiervan aangevoerd worden, zoo wel als het voorstellen eener eenjarige begrooting.

Wat aangaat de bedenking, dat in plaats van bezuiniging in de tegenwoordige begrooting eerder strekking tot verhooging zou zijn te herkennen, zegt de Regering, dat, wanneer cijfers vroegere begrootingen tot vergelijking van de tegenwoordige worden aangenomen, deze bedenking niet geheel ongegrond zou schijnen; maar men moet hiertegen aanmerken, dat die vroegere begrootingen, welker volledigheid werd betwist, even daarom niet tot vergelijking kunnen strekken met de tegenwoordige, die alle uitgaven bevat.

Ten aanzien van het 2e hoofdstuk, de secretarie van Staat en hooge collegien, wordt onder anderen, in de antwoorden gezegd, dat, wel is waar, krachtens Zr. Ms. besluit van 20 October laatstleden, de staatssecretarie met [...] December dezes jaars zal worden opgeheven, doch dat het [...] het oogenblik nog niet mogelijk is te bepalen, bij welke rigting de werkzaamheden, die te verrigten zijn, zullen kun[nen] overgaan, en dat evenwel van nu aan kan worden ver[...] zekerd, dat het doel is, de meest mogelijke vereenvoudiging, voor zoo veel zulks met de goede orde en de zorgvuldige bewaring der archieven bestaanbaar is, te bereiken, en daardoor eene wezenlijke bezuiniging te verwerven.

Betrekkelijk het departement van buitenlandsche Zaken geeft de Regering te kennen, dat bij de zeer menigvuldige [...] zaamheden, dagelijks aan dit departement opgelegd, het, behoudens de belangen van 's Lands dienst, althans voor het jaar 1841, onmogelijk is, ten aanzien van het personeel en der bureau-kosten meerdere spaarzaamheid in te voeren.

Op den aandrang in de meeste Afdeelingen, tot vermindering van het getal inrigtingen van hooger onderwijs, verwijst de Regering naar hetgene in 1839 en vroeger reeds daaromtrent is gezegd. Het resultaat van het opzettelijk te dien in 1836 gedaan onderzoek, door eene speciale te dien [einde] benoemde commissie, is geweest, dat het behoud van ge[...] de instellingen raadzaam was, en de Regering vermeent moeten betwijfelen of een nader onderzoek thans wel tot ander resultaat zou leiden, wanneer zij in aanmerking nee[mt] hoe uiteenloopende zelfs de opinien zijn, die op dit punt [in] de Afdeelingen zijn uitgebragt. Voor het vervolg zou [...] de opheffing eener hooge school eene niet te verwerpen be[...] zuiniging kunnen opleveren, maar het is te voorzien, dat die bezuiniging nog gedurende eene reeks van jaren zeer onbeduidend zou zijn, terwijl het juist de tegenwoordige drang [der] omstandigheden is, die naar dadelijke besparingen doet ha[...]

Bij de beantwoording van de gemaakte aanmerkingen [...] pens het departement van Marine en kolonien wordt te kennen gegeven, dat het streven van dat departement zal zijn, de gelden, ter dienste van 's Rijks Marine bestemd, op [de] meest doeltreffende wijze aan te wenden, en om op te heffen al wat dat doel zou in den weg staan; dat het loodswezen een bijzonder onderwerp van gezette overweging zal uitmaken, waarbij zeer zal te stade komen de ondervinding, die de werking van bestaande algemeene reglementen, op dat stuk sedert eenige jaren, heeft verschaft; en dat aan den wensch, dat bij eene nieuwe regeling der militie-wetten de belangen der zeemagt niet zullen worden uit het oog verloren, wer[...] lijk zal worden voldaan, en de middelen, die thans bes[...] om Zr. Ms. schepen te bemannen, hoogst gebrekkig en [on]voldoende zijn.

Ter beantwoording van aanmerkingen, gemaakt op het [...] de hoofdstuk, nopens het departement van Oorlog deelt [de] Regering onder anderen mede, dat op nieuw overwegin[gen] aanhangig zijn, om als nog, ter verdere uitvoering van [het] voorschrift der grondwet, waarbij aan den Koning de [...] wordt opgedragen, dat er ten allen tijde een toereikende [...] magt onderhouden worde, nieuwe formatien voor de ond[er]scheiden corpsen van alle wapens tot stand te brengen. V[...] gens deze zal voorzeker de sterkte van het leger, hetwelk in tijd van vrede onder de wapenen wil en moet hou[den] verre van overdreven zijn; doch men moet hier verder [...] merken, dat het eenvoudig stelsel van defensie, door eene [der] Afdeelingen aanbevolen, juist medebrengt dat men in tijd [van] vrede bij die corpsen een vrij aanzienlijk cader van Offi[cie]ren en onderofficieren aanwezig houde, ten einde, wan[neer] men in tijd van oorlog gedwongen wordt de vestingen en vaderlandschen grond te verdedigen, in die caders de no[odige] hulpmiddelen te kunnen vinden, om de daarop te roepen [mi]litie, schutterijen of landstorm dadelijk behoorlijk te ku[nnen] indeelen, en daaraan zoodanige formatie en instructie te [ge]ven, dat van die nieuw opgekomen manschappen in de [ves]tingen en besloten plaatsen een nuttig gebruik kan worden gemaakt, en het eigenlijk leger in staat is, daar te ageren [als] de omstandigheden het vorderen. Dit stelsel van defensie, welk natuurlijk het onze moet wezen, daar men wel ni[et op] de mogelijkheid kan rekenen, dat men van onze zijde [een] oorlog van aanval zou gaan voeren, vordert dus reeds, in tijd van vrede, groote voorzorgen en behoedzaamheid, [zoo] wel als het doen van uitgaven, die men anders, opperv[lakkig] beschouwd en waneer men niet tot het wezen van de [zaak] doordringt, welligt niet zoo volstrekt noodig zou kunnen oord[eelen].

De Afdeelingen van de Kamer houden zich thans met [het] overwegen ook van deze antwoorden bezig.

Mengelingen.

De Stad Gend aan de Stad Amsterdam.

(Bij het inhuldigings-feest.)

Acht dagen lang klonk 't dav'rend vreugdeschallen
En 't volksgebed voor 't nieuw gehuldigd paar.

... troon prykt in uw' gryze wallen ,
... voor 't volk een Godgewyd altaar.
... mooogt g'u gelukkig heeten ,
... 't jubellied uit onbeklemde borst ,
Getrouwe Gend herhaalt die vreugdekreten ,
... Koning, is en blijft toch ook haar Vorst!

2.

... van liefelyk zachte kleuren
... gehuld , o dierb're zusterstad!
... dankbaar Gend strooide ook in zuiv're geuren
... wierook uit, en knielde toen gy bad!
... uw liefde uw trouw met diepe ontroering ;
... dankten u en juichten in onz' geest ,
... 't lied , in edele geestvervoering ,
... WILLEMS feest is immers ook ons feest?

3.

... zag , m'al uw eerbooghpralen ...
... Waterloo herinnerd ons zyn moed ;
... rootsch , den Held die schulting te betalen ;
... eens voor u en ons zyn bloed."
... wordt den Vorst in uwe vest gehuldigd ,
... in zyn krans slechts Gend haar heldenbloem ;
... ook die zegepraal verschuldigd ;
... Hollands roem was daar ook onze roem.

4.

... zyn oog van dankb're liefde gloeyen ;
... derhart is aan uw heil gewyd ,
... 't trouwe Gend , geknelt in vreemde boeyen ,
... met smart die ras verlogen tyd!!!
... (hoor ons God) zal 't blyde uur genaken ,
... staatslist dwong of huich'lary eens sloop ,
... den Belg zyn kluisters fier zal slaken ,
... WILLEMS troon blyft eeuwig onze hoop.

... ger de Gand van
... cember jl. gevolgd.

DE DOGE VAN VENETIE.

... achterpoortje van het paleis Moro, de bijzondere ... den doge GIOVANNI MORO , lag eene kleine , naar ... zorgvuldig in de schaduw van het paleis gevoerde ... en zorgeloos leunde de gondelier BEPPO op ... , het oog gevestigd op het poortje , waardoor ... verwachtte. Plotseling echter ruischte er iets ... en omziende , ontwaarde BEPPO eene kleine gon... op hem aanhield.

... houd af ," riep hij luid , bevreesd , dat de na... gondelier zijn vaartuig niet opmerkte.

... u gezien , BEPPO ," hernam de gondelier.

... liet van verbazing den roespaan vallen. Bij St. Mar... hij , » zijt gij het , GUILLANO , hoe komt gij hier? ... de handen van den bravo der republiek ontkomen?"

... was GUILLIANO digt naast hem gekomen : en zijn' ... dwars over de beide gondels leggende om aan te ... hij zacht: « Corpo di baccho ! gij schreeuwt , ... op de St. Marcus plaats het hooren moest."

... zeg mij dan toch , hoe komt gij hier ?" vraagde ... ; GUILLANO hoestte verlegen. » De nacht is koud ," ... als of hij de vraag van BEPPO niet hoorde , ... dat uwe TONY met smart naar u verlangt. Als ... dan heb ik haar geknield gezien voor het Croce ... BEPPO , zij bad gewis om uwe spoedige terug... kreeg medelijden met haar , ga naar huis , ik zal ... vervangen."

... stond een oogenblik besluiteloos , doch zichzelven ge... ende , zeide hij bedaard : » de geliefde van eenen ... moet geduld leeren hebben. TONY moge wachten , ... kom."

... CORNARO , uw meester , van mijne liefde , de dogessa ... heeft genomen , wilt gij zeggen ," hernam de andere. ... schreeuwt gij alsof de drie mannen het moesten hoo... heilige maagd bescherme mij voor hun , overigens ... ik mij niet over de geheimen van mijnen mees... weet niet wat hem derwaarts voert."

... niets anders , dan hetgeen eens de geliefde der do... NA BALDI , naar het paleis van den doge voerde , gij ... ners die geschiedenis."

... goed , GIULIANO , maar kom , vertel ze eens."

... NO steeg van zijnen gondel , in die van zijnen ka... en nevens hem plaats nemende , sprak hij : » Nu ... dogessa was de gemalin van den doge MARINO FALIERO."

... NO FALIERO , die op den grooten reuzentrapt werd ... ," vraagde BEPPO.

... lde en de beminde van ELENA was zijnen moordenaar." ... ng zweeg GUILIANO , want hij ontwaarde eene gemaskerde gestalte , in eenen mantel gehuld , die op den kleinen dam , welke het paleis van BALBI van het water scheidde, nabij het poortje stond , en hij wist dus , dat men hem gadesloeg.

» Het verhaal is te lang ," sprak hij op eens , half luid.

» Waarom , wij hebben tijd in overvloed."

» Ik dacht , dat gij geenen tijd had , BEPPO , en ik herhaal het u , keer terug naar uwe TONY , ik zal uwe plaats vervangen."

» Neen , dat niet."

» Ik smeek er u om , BEPPO !"

» Al lag mijne dierbare TONY op sterven ; mijn' meester heb ik trouw beloofd , en een eerlijk gondelier breekt nooit zijn woord , dat weet gij."

» Ik weet het , maar voor ditmaal smeek ik u , BEPPO , laat mij uwe plaats vervangen."

» Nooit ," riep BEPPO met vuur.

» Uw leven hangt er van af , ik smeek u."

» Denk aan uwen eed !" riep plotseling eene doffe stem ; en de gestalte , in eenen mantel gehuld , trad nader aan de kant van den dam.

GUILIANO zuchtte diep en stak de hand onder zijnen mantel. » Ik bid u , ik bezweer u , BEPPO ," zeide hij andermaal dringend , » ga naar huis." » Ellendige , waartoe wilt gij mij verleiden ," riep eindelijk de gondelier wrevelig , en greep GUILIANO bij den arm. » Ik wil niets van u weten , ik ga niet."

» Denk aan uwen eed !" herhaalde de gestalte op den dam."

GUILIANO's borst hijgde , » het zij dan zoo ," zeide hij op smartelijken toon , en drukte BEPPO den dolk in het hart , zoodat deze roggelend nederstorte.

De gemaskerde steeg snel in den gondel van BEPPO , in welke GUILIANO zich bevond , over boord met hem sprak hij zacht en rustig.

Zwijgend gehoorzaamde GUILIANO , doch boog zich over het boord van den gondel , of hij ook welligt nog in het water eenig geluid of beweging vernam. Alles bleef stil , GUILIANO droogde een paar tranen uit zijne oogen , en sprak bij zich zelven : » ik hield veel van hem !"

» Houd op met die dwaasheid ," hernam de gemaskerde , » doe uwen pligt , CORNARO zal spoedig komen , ik zal uwen gondel terug brengen.

De bravo was naauwelijks verdwenen , of aan het poortje vertoonde zich een jongeling. » BEPPO ! BEPPO !" riep hij zacht.

» Hier , ben ik Signore ," riep GUILIANO , en naderde met den gondel den dam.

CORNARO sprong er in. » PALAZZO CORNARO , zeide hij , en pijlsnel sneed den gondel door het water.

Den avond daaraanvolgende , lag de prachtige gondel van den doge GIOVANNI MORO voor de hoofdpoort van zijn paleis , weldra werd de poort geopend , en de doge verscheen met zijne gemalin de schoone MARINA en gevolg om in de gondel te stijgen.

Het was eenen schoonen koelen avond , de zon was reeds gedaald , en eenen zachten wind kronkelde de smaragdkleurige golfjes der lagunen.

» Mij dunkt , Signore ," zeide de doge , » wij moesten de tent laten afnemen en in de open gondel varen."

» Zoo als gij beveelt , Signor ," hernam de donna op zachten en zwaarmoedigen toon , » het is waar , men heeft alsdan veel vrijer uitzigt."

» Ja ," hernam de doge , » en wij zullen heden nog al wat te zien hebben."

En lag iets grimmigs in dat gezegde van den doge , zoodat de dogess die den voet , reeds in den gondel had bevende zeide : » Ik smeek mijnen gemaal mij heden te veroorloven om te huis te blijven."

» Volstrekt niet , signora ," en haar krachtig bij den arm grijpende , trek hij haar half met geweld in den gondel.

» Naar het groote kanaal !" beval de doge ; » dames !" vervolgde hij , tot de gezelschapsjuffers der dogessa , » zingt ons een dier liederen voor , waarin de trouw der venetiaansche vrouwen wordt geroemd."

Bij het woord trouw zag hij der dogessa aan ; zij sidderde.

De beide juffers zingen en accompagneerden zich met de guitarre.

» Heb ik geen gelijk , signora , fluisterde de doge jegens zijne gemalin , » om de trouw der dochteren van *Venetie* te verheffen ?"

» Voorzeker , Signore !" sprak MARINA bevende.

» Voorzeker ," vervolgde de doge , » maar ook wee haar , die de trouw breekt , want de zonen van *Venetie* zijn trots op de eer hunner vrouwen en op hunne eer , en zij dulden op geene van beiden eene vlek. Ik ben een zoon van *Venetie* , weet gij dat , signora ?"

» Ja ," zeide MARINA , naauwelijks adem kunnende halen.

» Gij zijt trouw ," vervolgde de doge rustig , en ging achteloos lagchende met den rug in de zijden kussens liggen.

» Niet waar signora, gij hebt mij trouw tot in den dood gezworen? gij antwoord niet? waarom verbleekt gij mijne schoone roos? heeft misschien de adem van dezen of genen wrevelen mond uwe purperen blos doen verschieten?"

» Gij zijt vreeselijk," murmelde de dogessa, en zonk bijna levenloos achterover.

De doge neigde zich digter aan haar oor, » wat vreest MARINA mijne geliefde van mij? Kon mijne MARINA duchten, dat ik haar niet zou verdedigen zoo als eenen edelman."

» Maar wat, wat moet dat alles beteekenen?" stamelde MARINA. Bedaard overhandigde de doge haar een papier, » lees dat signora, ik heb het gisteren in den muil des leeuws aan den reuzentrap gevonden."

Met sidderende handen ontvouwde de dogessa het papier, en terwijl zij het las wendde de doge zich tot de beide zangeressen. Gij zingt inderdaad zeer schoon, dames, wij hooren het met genoegen. Ik heb daar aanstonds mijne gemalin eenige verzen gegeven, en hoop, dat gij er later eene melodie op zult vinden. Ga voort met uw gezang, het volk moet zien hoe gelukkig zijnen vorst en diens gemalin zijn. Hebt gij het gelezen mijn waarde, zeide hij zich tot MARINA wendende, die sprakeloos op het noodlottige papier staarde. » De hand is wat onduidelijk, ik zal het u verklaren," fluisterde hij haar zachtjes toe, op het papier staat: » De dogessa heeft eenen geliefde, die alle avonden, wanneer de doge de zitting van den raad bijwoont, bij haar komt; hij heet ANDREAS CORNARO. Gij verbleekt," vervolgde hij, en zag haar met eenen zoo vreeselijken blik aan, dat MARINA beefde. » Gij verbleekt over den u aangedanen hoon? maar wees bedaard, signora, ik heb u immers gezegd, dat ik uwe eer even als de mijne zal handhaven. Gij weet, signora, dat bij mij geenen twijfel, omtrent uwe onschuld kan bestaan, ik behoef deswegen geene verzekeringen, de gemalin van den doge, kan niet vergeten, wat zij aan hare eer verschuldigd is. Wees gerust, signora, wij zullen den vlek met bloed afwasschen?"

» Wees barmhartig," stamelde MARINA.

» O! daaraan herken ik de engelachtige geaardheid mijner gemalin, tot in het innigste leven gewond, smeekt gij nog om vergiffenis voor den misdadiger, gij doet wel zoo te handelen, maar het voegt mij te straffen."

» Onmogelijk! onmogelijk!" jammerde MARINA.

» Zacht, zacht" fluisterde de doge met gruwzame bedaardheid, » bedenk, dat ieder het oog op ons vestigt, op ons, gelukkig vorstenpaar. Men mogt u klagen eens verkeerd uitleggen, en veronderstellen, dat de signora het strafgeregt, waarvan zij getuige zal zijn, niet goedkeurde."

» Wat zegt gij daar?" vraagde MARINA ontstelt.

» Wel, dat gij getuige zult zijn van de straf, welke CORNARO zal ondergaan."

» CORNARO?" kermde zij.

» Hoe edel zijt gij," fluisterde de doge, » gij hebt medelijden met zijne jeugd, zijne schoonheid, zijn betooverend voorkomen; doch gij vergeet, dat men het waagde hem met betrekking op u te noemen, hij moet sterven!"

» Sterven?" riep MARINA en vloog van hare zitplaats op.

De doge lachte luid, en trok haar naast zich neder; » Vergeef het ons dames, dat wij u door te luide scherts in het zingen stoorden. Vervolg vrij uw lied. Er ligt veel waarheid in de woorden: *dat het genoegen slechts van korten duur is*, welke gij daar gezongen hebt; gelooft gij dat ook niet, MARINA?

De arme vrouw kon niet antwoorden, zij snikte zacht.

» Ha, daar zijn wij bij de *ponte di sospiri*, hier zullen wij een oogenblik vertoeven," dus beval hij aan de gondeliers, en het vaartuig lag stil. » Het is eenen schoonen avond en liefelijk zijn uwe liederen, juffers," vervolgens fluisterde hij; » zie, op de verdekte brug vertoond zich een licht. O signora, ik ben verzekerd, dat de lasteraar, die u van verstandhouding met CORNARO durfde beschuldigen, ons in dit oogenblik gadeslaat. Dunkt u niet, dat het vrolijke gezang, hetwelk uit onzen gondel rijst, uwe tegenwoordigheid op de plaats, alwaar CORNARO zal gestraft worden, hem van uwe onschuld moet overtuigen? Maar stil, daar gaat de poort der *prigioni* open en vier sbirren, die eenen gemaskerden in hun midden voeren, stappen in den gondel, wij zullen hen roepen, om nader bij te komen, herwaarts," riep hij met luide stem, en terstond naderde de gondel.

» Wie voert gij daar in uw midden?"

» ANDREAS CORNARO," was het antwoord.

» Hij is van hoogverraad overtuigd, hij sterve!" hernam de doge ernstig » maar voor dat gij hem naar omlaag stort, laat mij zijn gelaat zien, neemt hem het masker af."

Terwijl de sbirren bezig waren, om het bevel van den doge te volbrengen, wendde hij zich tot de zangeressen. » Waarom zwijgt gij? hebben wij u niet gezegd, dat wij verlangen, dat gij gedurende onze speelevaart geen oogenblik zoudt ophouden? Zingt voort."

Het gezang begon op nieuw.

Op dat oogenblik gleed het masker van voor het ... des gemaskerden en het bleeke gelaat van CORNARO ... zien. Onwillekeurig sloeg MARINA de oogen op ... blikken ontmoetten elkander, beiden bloosden.

» Zie MARINA," sprak de doge, » deze jongeling ... sieraad der republiek kunnen worden, doch men ... verleid, en van zijne ligtzinnigheid misbruik gemaakt ... over diegenen, welke de schuld van zijnen dood ... nu naar omlaag met hem.

Een oogenblik en de ongelukkige zonk in de golven ... hoorde eenen doffen kreet, toen werd alles weder stil ... echter lag in onmagt aan de zijde van den doge.

» Een heerlijke avond," sprak de doge koel, ... zullen terugkeeren, want het schijnt, dat de zeewind ... gemalin tegen de nachtlucht niet bestand zijn. ... korten tijd daarna. (*Avondbode.*)

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

den 10 DECEMBER 1840.

De Nederlandsche Mudde.		De Nederlandsche ...	
O. Walcher. Tarwe	f 8,75	Haver	
Nieuwe dito dito	– 7,85	Zeeuws. Groene Erwten	
O. Zeeuwsche Tarwe	– 8,23	Idem Paardeboonen	
Nieuwe dito dito	– 7,35	Idem Duiveboonen	
Rogge	– 5,70	W. Koolzaad	
Winter Garst	– 4,80	Z. Koolzaad	
Zomer Garst	– 4,20	Kanariezaad	
Walchers. Paardeboonen	– 5,20	Raap-Olie	
Idem Bruine Boonen	– 11,00	Patent-Olie	
Idem Witte Boonen	– 9,50	Lijn-Olie	
Idem Witte Erwten	– 7,25	Lijnkoeken	f 10,00 per ...
Idem Groene Erwten	– 7,50	Raapkoeken	– 00,00 ...
Boekweit	– 5,30		

Tarwenbrood het Ned. Pond 17 en een halve cent. Masteluin ... een halve cent. Roggenbrood 13 en een halve cent.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 11. December. Sedert den 9. dezer zijn ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Paolic, J. Raingeard, Newijork, katoen en rijst; Henriette ... voort, Lieverpool, klipzout; Oscar, N. P. Sjoholm, Stockholm ... pik; Emelie, L. Jurnstad, Sicilien, wol.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen, en van de ... Zee gezeild:

Princes Victoria, T. Minter, Londen, stukgoederen en passagiers; Providentia, C. Sikkes, Messina, ballast.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART ...